

en queden algunes d'essencials, gairebé canòniques, que es mouen entre un llimbs legal i un cert garbuix en la paperassa. Fins a mitjan segle XIX servien de magatzem per als ormejos de pesca i per a les pròpies barques. A partir d'aleshores, prenen una vida social vivíssima, comparable a la dels nostres casinos, cadascun en la seva mida corresponent, és clar, si em permeteu la hipèrbole. Encara ara mantenen tota mena de memòries: gastronòmiques, musicals, de la pesca tradicional.

Posem per cas la barraca de cala Estreta, cedida a l'Ajuntament de Palamós, després que l'Estat la cedís a la Generalitat. Una barraca ja referenciada el 1531 en documentació vinculada al castell de Vila-romà, en la qual s'esmenta que Bernat Simon hi tenia una «botiga». Sembla obvi que no era el mateix edifici que coneixem ara, però remarca que aquesta platgeta ha estat sempre un indret de refugi per als pescadors que voleiaven per la mar de les Formigues. Hi guardaven estris i hi menjaven, s'hi relacionaven.

De totes aquestes barraques del nostre litoral, en dóna explicació el llibre *Les barraques de pescadors de la Costa Brava*, del qual és coordinador el palafrugellenc Jordi Turró, i que edita la Fundació Ernest Morató, seguint en la seva tasca d'investigar i difondre tot allò que fundava i envolta el món

de l'havanera. És un llibre pulcríssim en l'edició, que ens presenta el passat i el present d'aquestes edificacions, les quals referencia en forma de fitxes. En queden entre 40 i 50, i probablement expliquen més de nosaltres que no pas d'altres històries més denses i espesses.

La Rodoreda, una prosa necessària

| No ens hem adonat i ja han passat trenta anys. Trenta anys que, vistos des de Romanyà, semblen molts menys. Com si tot hagués quedat aturat en l'orvell, macat, de les mimoses que donen pas a la ginesta, puntejant ambdues de groc el verd de les Gavarres. Feia dos anys que havia mort Josep Pla. Els dos grans prosistes catalans s'estaven a l'Empordanet i morien deixant presències irrealment palpables en cases d'entorn rural i en cementiris petits. Si en visites les tombes, poc hi veuràs de poètic o especial. La Rodoreda, a Romanyà; Pla, a Llofriu. Espais minsos, amb el xiprer pertinent, amb el cademat inoportú que ens barra l'entrada. Poques vegades els cementiris són humanitzats. Poques vegades ens hi podem sentir bé. La presència desconeguda ens aclapara. Però a Romanyà la serenitat és plena i, aquí, en aquesta petita pàtria, la Rodoreda hi va ser feliç, lluminosa i alada com la seva prosa. Una prosa necessària.

LA GARROTXA

joan sala

Aniversaris | Enguany se celebra el centenari del naixement del poeta Joan Teixidor, que fou un dels fundadors de la revista *Destino*, una de les més preuades que s'editaven en el país en els anys de la dictadura franquista. Va ser crític literari i artístic, va escriure llibres de viatge, però sobretot va fer poesia.

Es faran diferents actes durant tot l'any a Olot, la seva població natal, per recordar-lo: des de visites guiades a la ciutat per la relació que sempre hi va mantenir, fins a l'exposició que recorda la seva vida i obra, produïda per Arts Santa Mònica, així com l'edició de tota la seva obra poètica.

També durant el 2013 continuaran els actes per recordar el centenari de la presència de Creu Roja a la Garrotxa, fundada el 4 de desembre de 1912. Es podrà visitar fins a final de juny una exposició del fons d'art de Creu Roja de Catalunya, amb una selecció d'obres d'artistes remarcables. Una exposició itinerant per diferents pobles de la comarca, amb imatges dels darrers cent anys, aproparà la feina de la institució a tot el territori.

>> *Aigua Xelida.*

Ajudes per a un futur professional

| Diverses vegades hem comentat la importància que tenia el sector carni per a tot un seguit de comarques catalanes, amb un volum de vendes que el converteixen en una de les principals indústries del país.

Ara la Federació Catalana d'Indústries de la Carn (FECIC), juntament amb la Universitat de Vic, ha constituït una fundació privada amb seu a Olot, que té com a finalitat la formació en indústries càrnies i agroalimentàries basades en el model dual de cooperació entre empreses i centres docents, de manera que permetrà a l'estudiant compaginar els seus estudis de grau superior amb estades professionals en diverses empreses del sector.

Això significarà una qualificació dels treballadors que ha de repercutir en la competitivitat de les empreses catalanes.

En aquest mateix aspecte es va celebrar a Olot el primer Fòrum de Joves Emprenedors en l'Àmbit Rural, que va reunir persones de totes les comarques gironines i d'Osona, per exposar experiències reeixides d'empreses creades de nou per joves. Són admirables tots els esforços per formar bons professionals i oferir-los el millor futur possible.

Reivindicacions comarcals | N'hi ha moltes, de reivindicacions, a la comarca: algunes que ja semblen eternes —com les comunicacions—, però ara només voldria parlar de dues d'entre el ventall per escollir. Per tal d'extreure hidrocarburs a la zona, si és que n'hi ha, volen fer servir el procediment del *fracking*, que ja comentàvem en la revista anterior. Aquest mètode provoca danys molt importants, ja en les prospeccions, en fer perforacions amb tècniques agressives que malmeten el territori tant superficialment com en el subsòl, amb matèries químiques que contaminen fàcilment la reserva d'aigua de la capa freàtica. La prospecció es vol iniciar al poble de Riudaura, fet que ha mobilitzat força gent d'aquesta població i de moltes d'altres, i també els representants d'alguns partits polítics. L'altra oposició a un nou projecte contaminant la protagonitzen els Amics de Sant Aniol de Finestres.

Volen construir una planta de tractament i assecatge de salmorra, procedent de l'elaboració d'embotits i, a més, rica en proteïnes, que s'instal·laria a Sant Esteve de Llémena. Raonen que la seva construcció representaria un greu problema per als ecosistemes de la zona. És molt preocupant observar el poc respecte pel nostre entorn més proper.

EL GIRONÈS

dani vivern

45.000 imatges | Allò que era notícia tot just sembla que fa quatre dies, avui ja és història. I, per sort, ben preservada. Seguint l'exemple d'altres professionals gironins de la fotografia, que han fet donació dels seus fons a arxius de la Demarcació, la nissaga Morillo ha cedit 45.000 imatges del seu fons al Centre de Recerca i Difusió de la Imatge (CDRI) de l'Ajuntament de Girona. Es tracta de fotografies que van des de 1951 fins a 2001, i recullen temes com les festes populars, actes institucionals, activitat empresarial i comercial, visites de personatges, i vistes i paisatges de les comarques gironines. Amb aquesta cessió, s'incrementa notablement el retrat global d'uns anys ja llunyans, però que formen part de la infantesa de molts ciutadans i del que fou el dia a dia de les generacions ara més grans.

Mil anys del monestir de Sant Daniel

| Sense sortir de l'àmbit històric i patrimonial, hem de recular encara més en el temps: fa mil anys que la primera comunitat de benedictines s'establí al monestir de Sant Daniel. Per celebrar aquesta efemèride, s'han preparat, a partir del 15 de juny —moment en què

>> *Ball a la sala de la fàbrica Grober (22-9-1956) del fons Morillo.*

CDRI - FONDS MORILLO

